

om de tre Linier i den borgerlige Straffelov er det ikke let at sige, hvor vidt de strække sig. Hyvad er Mishandling af Dyr? Det maa den offentlige Mening afgøre. Afgørelsen sker jo ofte efter Politimesterens Skøn, som kan være forskellig paa de forskellige Pladser, men vi kunne ikke lade være at lovgive af den Grund, at Politimesterens Skøn og den offentlige Menings Skøn kan være forskellige paa de forskellige Pladser. At der er Trang til at lovgive paa dette Omraade, tror jeg er godtgjort ved mangfoldige Tilfælde. Naar f. Eks. det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Doose) mente, at vi vare komne ud over, at Lam og Kalve, undertiden ogsaa Svin, laa paa Vognene med Hovedet ud over Fjælen, saa er det langt fra Tilfældet. Vi ere ikke ude over det Punkt endnu, heller ikke her paa Sjælland. Jeg tror, det skal endnu kunne ses, at Slagterne paa Sjælland køre med Lam o. s. v. paa den Maade. Der er som sagt vistnok god Grund til at lovgive paa dette Omraade, men jeg skal indrømme, at det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) har Ret i, at der maa tages Hensyn til Befolkningen, og at der ikke maa indføres saadanne Foranstaltninger, som maaske ikke en Gang ere til Nytte for Dyrene, men sikkert til Gene for Befolkningen. Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale Lovforslaget og haabe, at de Forandringer, der foretages, haade skulle vinde den ærede Ministers og det høje Landstings Samstemning, saa Resultatet kan blive, at vi faa en Lov paa dette Omraade, saa at Dyrene ikke skulle være udsatte for de Mishandlinger, som de vitterlig nu ere udsatte for, vel ikke af saa mange, men dog af enkelte. Jeg haaber, at Lovforslaget ikke vil komme til at genere de Folk, der ønske at behandle Dyrene ordentlig, men kun dem, som fortjene at blive generede, idet de ikke have forstaaet deres Pligter over for Dyrene.

Rosleff: Jeg er enig i den Grundbetragtning, at man ikke skal paaføre Dyrene større Lidelser end nødvendigt, naar man enten transporterer eller slagter dem. Men derfor behøver man ikke at gaa saa vidt i sine Bestemmelser, at det bliver til almindelig Gene for den Del af Befolkningen, som har med Dyr at gøre. Derfor kan jeg være enig med det ærede Medlem, der talte først i Dag, om, at hvis Lovforslaget skulde føres ud i Livet i den Skikkelse, hvori det foreligger, vilde det

være meget uheldigt. Men jeg tror paa den anden Side, at der i Udvalget kan gøres et Arbejde for, at der kan blive en nogenlunde brugelig Lov ud af det, som foreligger. Der bør imidlertid foretages ikke ubetydelige Forandringer paa mange Punkter, som jeg ikke nu skal gaa ind paa. Kun nogle enkelte skal jeg nævne. Det, som egentlig gav mig Anledning til at tage Ordet, var det, som de to første ærede Talere i Dag udtalte, at naar Svineslagterierne vare undtagne fra Bestemmelsen med Hensyn til Bedøvelsen af Dyrene, var det ikke rigtigt, thi som Slagtingen foretoges paa Eksportslagterierne, var den lige saa smertefuld som paa andre Steder. Jeg tror ikke, Slagtingen kan foregaa paa en mere human Maade end paa Slagterierne. De, som kende Behandlingen der, vide, at det varer kun et Øjeblik, før Livet er udsukt i Dyret, naar det er stukket. Jeg tror ikke, det paafører Dyret Lidelse i nævneværdig Grad, at det bliver hængt op i det ene Bagben. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at den Undtagelsesbestemmelse, der er foreslaaet i Loven, er korrekt. Med Hensyn til Bedøvelsen tror jeg, man skal være varsom. Jeg tror, det vil være vanskeligt at gennemføre ved Lov, at intet Dyr maa slagtes, uden det først er bedøvet. Det er jo saaledes, at det kun er ganske undtagelsesvis, at der sker Bedøvelse forud for Slagtingen paa Landet, og skulde det paalægges ved Lov, vil der jo hengaa rum Tid, inden Folk faa Øvelse i dette. Jeg tror derfor, man paa den Maade vil paaføre Dyrene større Lidelser end nu. Dermed er ikke sagt, at der ikke kan undtages enkelte Maader, paa hvilke Slagting ikke maa foregaa. At det f. Eks. bruges omtrent at skære Hovedet helt af Dyret, inden det bliver stukket, kalder jeg for Barbari. Men det er dog vist ganske undtagelsesvis, at de slagte paa den Maade. I Almindelighed slagte de ikke saaledes ude paa Landet, at de først binde Dyret. Hvis det f. Eks. er Svin, binder man kun Trynen, og saa foregaa Slagtingen meget nemt. Jeg kan ikke tro, at det vil være noget Fremskridt i human Retning, at Dyret først skal bedøves, navnlig med Hensyn til Svin og mindre Dyr. En anden Sag er det med de større Dyr, hvor Bedøvelsen kan foregaa paa en lettere Maade. Navnlig tror jeg ikke, at det er noget Fremskridt i Humanitet at anvende Bedøvelse over for Svin, naar der skal slagtes mange Dyr.

Der staar i § 3, at Vogne, der benyttes til Befordring af Husdyr, skulle være saa